

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 308
din data de 10.11.2010**

Dosar nr.: 288/2010

Petiția nr.: 6217/02.08.2010

Petent: V D I

Reclamat: -

Obiect: petentul semnalează caracterul discriminatoriu, pentru cadrele militare active și în rezervă, al prevederilor art. 1-12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 V D I , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează situația discriminatorie creată pentru cadrele militare active și în rezervă de prevederile art. 1-12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

2.2. Petentul arată că Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor elimină pensia militară de stat stabilită în baza Legii pensiilor militare de stat nr. 164/2001, iar cuantumul acesteia va fi recalculat în conformitate cu prevederile Legii nr. 19/2001 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, și va scade la valori inacceptabile.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 7619 din 24.09.2010, a fost citat petentul.

3.3. Petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 14.10.2010. Prin adresa nr. 6843/31.08.2010 petentului i s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008.

3.4. La termenul din data de 14.10.2010 petentul a fost absent, dar a transmis un punct de vedere în scris cu privire la *excepția de necompetență materială invocată din oficiu* de către Consiliu.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. Petentul arată că, în procesul de restructurare a armatei române, început încă din anul 1995, au fost adoptate mai multe acte normative, cu scopul de a încuraja militarii de carieră să accepte trecerea lor în rezervă și pensionarea anticipată. Petentul precizează că militarii nu au contribuit niciodată la bugetul asigurărilor sociale de stat, ei au avut o contribuție pentru pensia suplimentară de 5%, care, de la intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, conform prevederilor art. 78, alin. 2, a devenit contribuție individuală la bugetul de stat și nu la bugetul asigurărilor sociale de stat.

4.2.. Petentul menționează că pensia de serviciu a militarilor reprezintă o compensație a absenței unor drepturi fundamentale, cum sunt drepturile exclusiv politice și drepturile social-economice, precum și a incompatibilităților stabilite la nivel constituțional pe parcursul întregii cariere profesionale. În concret, cadrele militare din România au îndatoriri speciale și se supun unor interdicții și restrângeri severe ale drepturilor civile și politice, pe fondul unui regim sancționator mult mai drastic.

4.3. Prin prevederile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor cadrele militare active sunt discriminate față de celelalte categorii socio-profesionale ale căror drepturi și libertăți nu le sunt restrânse prin Constituție, prin legi speciale și prin regulamente militare și care la terminarea carierei se văd în situația de a li se diminua drastic singurul mijloc de existență, pensia militară de stat.

4.4. Petentul arată că discriminarea cadrelor militare se face și în raport cu magistrații, pentru care Curtea Constituțională, prin Deciziile nr. 871 și 873 din 25 iunie 2010, a aprobat menținerea pensiilor calculate în baza Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

4.5. Petentul consideră că, având în vedere că prin statutele speciale se impun atât militarilor cât și magistraților obligații și interdicții severe, pe care alte categorii de asigurați nu le au, desființarea pensiilor de serviciu doar în cazul militarilor constituie o mare nedreptate făcută acestora, o pierdere ireversibilă, echivalând cu o veritabilă expropriere, care aduce atingere art. 1, paragraf 2 din

Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

4.6. Petentul subliniază faptul că, prin Decizia nr. 20/2000 a Curții Constituționale, se stabilește că pensia de serviciu pentru magistrați, introdusă în anul 1997 prin efectul modificării și completării Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, la fel ca și pensia de serviciu pentru militari, prevăzută de Decretul nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat, cu modificările ulterioare, au fost instituite în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură sau, după caz, în rândul cadrelor militare permanente. Curtea Constituțională reține că instituirea pensiei de serviciu pentru cadrele militare și pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să li se supună militarii și magistrații.

4.7. Petentul semnalează că, potrivit Curții Constituționale, reglementarea unei pensii de serviciu pentru militari, ca și a unei pensii de serviciu pentru magistrați, cu diferențele pe care această pensie le prezintă față de pensia comună de asigurări sociale, nu constituie o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii, celor două categorii profesionale impunându-li-se obligații și interdicții severe, precum și riscuri sporite, ceea ce justifică în mod obiectiv și rezonabil o diferențiere a regimului juridic de pensionare față de regimul stabilit pentru alți asigurați care nu sunt supuși aceluiași exigențe, restricții și riscuri.

4.8. Petentul consideră că nu se poate identifica o rațiune suficientă care să justifice aplicarea unui tratament diferit magistraților față de cadrele militare permanente. În concluzie, diferența de regim juridic ce se creează între pensia magistraților și pensia militarilor constituie o încălcare de către legiuitor a egalității de tratament juridic, ceea ce este contrar prevederilor art. 16, alin.1 din Constituție.

4.9. Petentul se pronunță asupra excepției de necompetență materială a Consiliului, invocată din oficiu, solicitând respingerea acesteia deoarece el a vrut doar să se constate de către Consiliu că prevederile art. 1-12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt discriminatorii pentru cadrele militare active și în rezervă și contravin Constituției României și dispozițiile actelor internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul a sesizat faptul că se consideră discriminat de prevederile art. 1-12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

5.2. Consiliul a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a sa, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

5.3. **În drept**, Colegiul director reține faptul că, prin *Decizia nr. 997 din 7.10.2008*, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că, în măsura în care s-ar

admite că, pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce *își au izvorul direct în conținutul unui text de lege*, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.4. Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

5.5. Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

5.6. Astfel, raportându-se la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.7. Conform art. 146 lit. a) din Constituția României Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, fapt ce constituie *controlul anterior* al Curții asupra constituționalității acestora. Potrivit art. 146 lit. d), Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, ceea ce constituie *controlul posterior* al constituționalității legilor.

5.8. În cazul în care se invocă caracterul discriminatoriu al unei proceduri legale înseamnă că norma juridică în cauză este susceptibilă de a fi neconstituțională și în cazul în care se supune analizei caracterul discriminatoriu al procedurii legale conținută de o lege votată de Parlament soluționarea analizei constituționalității procedurii legale sub aspectul nediscriminării este de competența Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

